

Moj konjič.

Jaz pa konjiča imam,
nosi me v svet,
kamor želi srce,
tja gre polet.

Vrh gorá cesta gre,
gre po ravni,
s solncem nebeškim pot
moja hiti.

Jezera in morje,
rek hitri tek,
logi, ravan, polje,
vse je moj svet.

Ali ko truden sem
mamin fantič,
hitro domov hiti
misel — konjič.

Misli potujejo
v širni ves svet;
vse pa se vračajo
k mamiči spet.

Andr. Rapè.

Zima.

Zima je hudobna,
mrzla, brez srca,
kakor mačeha hudobna,
ona ptičic ne pozna.

Tiho mimo okenc gre,
komaj vanje se ozre,
hladne rože zacveto,
to ledene rože so.

Več ne vidi se skoz okno,
ali ptička prileti
in ko trka, je ne slišiš,
mrzla burja bolj kriči ...

Jan Reginov.

Ubožec!

Oh, suknjica slaba
ne greje me nič,
od mraza se tresem
ubogi jaz ptič!

Sneg mrzel pokril je
ravnine, goré —
od glada umiram,
oj, meni gorje!

Kaj bede prebijem
in mraza, ljudje!
Vrzite mi zrnja,
drobtinici dve!

Ko pride spet v igred,
bom zopet vesel
in v gozdu vam pesmi
hvaležno bom pel.

Hinko Medič.

